

کنگوری‌ها

بسم الله الرحمن الرحيم

در افغانستان، تنها از نام و هویت اسلام استفاده می‌شود!

(ترجمه)

یکی از خطرناک‌ترین و خبیث‌ترین نقشه‌های غرب در سرزمین‌های اسلامی اعطای مفکوره آزادی پس از اشغال نظامی است؛ اتباع کشورهای اشغال شده دارای آزادی نه، بل اشغال فکری و ثقافتی می‌شوند. غربی‌ها پیروان این کشورها را زیر نام نهضت، پیشرفت و ترقی و نیز پیوستن به کاروان ملت‌های پیشرفته، افکار، عادات و مفاهیمی که مخالف عقیده اسلامی است، در اذهان شان تزریق و دسته دسته از مسیرشان منحرف می‌سازند؛ در عین حال به آنان چنین فهمانده می‌شود که اسلام یگانه سبب اوضاع بد زندگی تان است، روی هم رفته محور اساسی این بحث را "زن" تشکیل می‌دهد.

در حقیقت لباس شرعی که هویت اسلامی یک زن مسلمان را تشکیل می‌دهد، یکی از مهم‌ترین وسائلی است که غربی‌ها آن را بهانه گرفته تا ذلت و خواری زنان مسلمان و نیز کاهش دادن جایگاه‌شان را در جامعه، بر رخ آنان بکشاند؛ در مقابل هویت ناقص غربی که بدور از حضارت اسلامی است، به زنان مسلمان خوب جلوه دهند! چنانچه زنان غربی را به زنان مسلمان مانند کبوترانی جلوه می‌دهند که هر طرف بخواهند پرواز کرده می‌توانند، تا آنجا که رسانه‌های غربی زن مسلمان با حجاب را نمادی از سمبول ظلم و بربریت از سوی اسلام و مسلمانان خوانده و به هدف نقض قانون اسلام و منهج تشریعی در زندگی آنان، حجاب را بی ارزش جلوه می‌دهند. از سوی هم ارزش‌های اسلامی را قدم اشتباه در راستای پیشرفت زن دانسته و رمز ذلت و خواری آنان قلمداد می‌کنند. چنین برمی‌آید که هدف رسانه‌های غربی دور ساختن ارزش‌های اسلامی از زنان مسلمان است.

افغانستان در زمینه مثال خوبی است. غرب پس از آن که اتحاد جماهیر شوروی را در زمینه نظامی شکست داد، آزادساختن افغانستان را هدف قرار داده بالای هویت اسلامی زنان مسلمان تاخت؛ از جمله: حجاب مهم‌ترین چیزی بود که اشغال امریکایی با تمام و سائل آن در صدد از بین بردن آن راه افتاد. از طرفی هم چینل‌هایی؛ مانند: (CNN) و (BBC News) بر آزاد سازی زنان افغان از حجاب اسلامی پس از نابودی طالبان، پوشش انداختند.

درین زمینه، خطاب رادیویی بوش به نقل از شبکه (CNN) زندگی زنان را در افغانستان ذلت بار خوانده و چنین اظهار نظر می‌نمود: «زنان افغانستان بحدی در وضعیت بدی قرار دارند که از کوچک‌ترین امکانات و خوشی‌ها برخوردار نیستند. در ادامه می‌افزاید: زنان افغان مورد جزا و لت و کوب قرار می‌گیرند به خصوص زمانی که به صدای بلند خنده نمایند، آنان هم‌چنان نمی‌توانند خارج از منزل کار نموده و حتی به تنهایی از منزل خارج شوند.»

اما اشغال امریکایی در افغانستان پس از درد و رنج هزاران زن مسلمان افغان و زندگی مشقت‌بار آنان توأم با گرسنگی و امراض، سپری نمودن فصل سرد زمستان در زیر خیمه‌ها که شبیه به خیمه‌های مرگ اند، چی پیشرفتی را ببار آورده است؟! این همه از جمله مواردی نیستند که محور توجه رسانه‌های غربی را تشکیل دهد، بلکه از این قضایا به گونه‌ای بسیار سریع عبور می‌کنند.

خصوصاً درین اواخر شاهد این بودیم، دختران جوان و زنان افغان کمپاینی را در شبکه‌های اجتماعی زیر نام "نامم کجاست؟!" به راه انداخته و تلاش می‌نمودند تا هویت زنان و نقش آنان را برجسته سازند. این موضوع در شبکه‌های اجتماعی چنین دست به دست می‌شد که مردم از ذکر نام زنان شان شرم می‌نمایند؛ زیرا مردان افغان عار می‌پندارند که زنان شان به نام‌های شان صدا شوند؛ از جمله جمعیتی که این کمپاین را به پیش می‌برد، "جوانان بسوی تغییر" که زیر سرپرستی سفارت امریکا در کابل بودند، می‌باشند.

با آن که این تقلید و رسم کورکورانه اصلاً به دین ارتباط ندارد. رسول الله صلی الله علیه وسلم زنان خود را به نام‌های شان صدا می‌زد، اما ای کاش زنان مسلمان افغان که درین کمپاین اشتراک ورزیده بودند، در صدد متمرکز شدن هویت اسلامی یک زن افغان می‌پرداختند. این کمپاین ابتداء باید این‌گونه می‌بود که "هویت من من حیث زن مسلمان کجاست؟!" یا حد اقل "حجاب من کجاست؟!" با کمپاین "نام من کجاست؟!"

فعالیت این دختران و زنان در صدد از بین بردن هویت اسلامی زنان افغان به هدف غربی ساختن آنان نسبت به ارزش‌های اسلام، افکار و مظاهر آن، تحت نام تغییر و پیشرفت صورت می‌گیرد.

این‌ها باید برای وضاحت دادن اسالیبی که سبب حقارت زنان و نظریه ناسازگاری که در رابطه به زنان وجود دارد، سبب آن احکام اسلام نبوده بلکه به سبب پیروی از افکار بیگانه و دوری از تطبیق اسلام حقیقی است که برای زن عزت بخشیده، کار می‌کردند.

اما سازمان‌ها و جمعیت‌های مورد حمایت غرب؛ مانند: "جوانان بسوی تغییر" که تحت سرپرستی سفارت امریکا در کابل با شعارهای چون "مبارزه برای گرفتن حق زنانی که حقوق شان سلب گردیده است" کار می‌کنند، به کدام نتیجه نرسیده‌اند؛ زیرا

فعالیت‌های شان از بهر غربی ساختن زنان، به قدرت رسانیدن آنان، اخراج آنان از نقش اصلی شان که همانا سرپرستی اولاد است... و نیز توانمندسازی زنان در راستای پیش‌برد مجالس و فعالیت‌های دیگر از قبیل تظاهرات‌ها به هدف اساس‌گذاری مدل غربی شدن زنان، می‌باشد.

بلی، کار و تعلیم در پهلوی احکام شرعی از جمله حقوق زنان محسوب می‌گردد، اما این برای آن نیست که زن در برابر مرد استغنی پیدا نماید یا در برابر مرد به رقابت پردازد، یا این که نقش زن تنها کارکردن باشد. در خصوص این موضوع از آنانی که صدای شان را زیر نام حقوق انسان و حقوق زن بلند می‌کنند، پرسشی مطرح می‌گردد که آیا صدای شما متعلق به مراعات نمودن احکام شرعی است؟! کجاست حقوق زن که زندگی و کرامت زنان هر روز در فلسطین، عراق، سوریه، میانمار و دیگر سرزمین‌های اسلامی پایمال شده و هتک حرمت می‌شوند؟! در سرزمین‌های غربی که به دموکراسی دعوت می‌کنند؛ در برابر زنان مسلمان و هویت اسلامی شان جنگیده می‌شود که همانا لباس شرعی است و حجاب زن را زیر نام مبارزه با "تروریسم" دور می‌سازند، کجاست آزادی و حقوق زنان مسلمان؟!

اما این را نباید فراموش کرد که خیر کثیری در زنان مسلمان نهفته است؛ در تحقیق طولی که از سوی صفحه خبرگزاری "کریستیان ساینس مونیتور" به نشر رسیده است، بسیاری از دکتران و زنان افغان بر این تأکید دارند که پس از رفتن طالبان، زنان مسلمان افغان هنوز حجاب‌های خویش را دور نساخته، و آنچه رسانه‌های غربی زیر نام دور شدن از حجاب پوشش می‌دهند، درست نمی‌باشد، زیرا مردم افغانستان احکام اسلام را به گونه‌ی اختیاری میان مرد و زن، رعایت می‌کنند، و هرگز احکام شرعی بزور شمشیر، چنانچه رسانه‌های غربی انعکاس می‌دهند، بر بالای زنان تطبیق نمی‌گردد. درین رابطه یکتن از مشاورین زن، پیرامون مداخله‌ی غربی‌ها به شکل گسترده در امور زنان افغان، چنین می‌گوید: «در صورتی که زنان در افغانستان زندگی مشقت‌بار دارند، این حق آنان است که برای تغییر وضعیت شان کار کنند نه شما، زیرا ما مسلمان هستیم و تغییر را به گونه‌ای می‌خواهیم که با ثقافت مان هم‌خوانی داشته باشد نه تغییری که برضد آن باشد.»

پس ای خواهران مسلمان در تمام جهان به خصوص در افغانستان! به هویت اسلامی تان از خلال چنگ‌زدن به فکر اسلامی و احکام آن متمسک گردیده و به افکار کفر رجوع نکنید، از جنگ ویرانگر غرب در برابر اسلام که از شما استفاده می‌کنند با حذر باشید؛ هم‌چنان بر موقفی که هستید به حیث زن مسلمان آگاه باشید، زیرا این موقف که اسلام برای تان عزت بخشیده، کشتی نجات تان بوده در غیر آن به گودال دوزخ خواهید رفت، مبدا در آن قرار گیرید!

در اخیر، برای اقامه‌ی دولت خلافت راشده برمنهج نبوت کار کنید که برای انسانیت، عدالت را آورده و از پیروی کورکورانه سرمایه‌داری نجات تان خواهد داد، و نیز خیر و عدالت را در تمام جهان پنخش و نشر خواهد کرد.

﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾

ترجمه: و سست و زبون، غمگین و افسرده نگردید، اگر به راستی مؤمن باشید و بر ایمان دوام داشته باشید.

نویسنده: مسلمة الشامی (ام صهیب)